

Tři rody Kunešů

Úplně první písemnou zmínku o Kuneších na Lhenicku by pilný badatel jistě našel v historických pramenech (městské knihy a pod.) - pokladech prachatického archivu. Také archiváři v Českém Krumlově opatrují listinu ze 16. ledna 1627, která se týká stvrzení katolické víry lhenickými měšťany, mezi jinými i Vítem Kunešem a jeho manželkou Alžbětou. Podrobněji o tomto dokladu píše Dr. Starý ve své knížce o Lhenicích na str. 43. Stejný Vít Kuneš je uveden ještě roku 1654 ve výkazu berní ruly, kdy hospodařil na drobném gruntu s 1,5 ha polí, choval dva koně a dvě krávy.

V létě 1694, když kněz Diciento zakládal lhenickou matriku, Vít Kuneš už nebyl mezi živými. V matrice jsou však zaznamenány křty, sňatky i pohřby jeho lhenických potomků. Ti byli v rodinách syna Bartoloměje (1631 - 1701) a vnuků Pavla - někdejšího lhenického primátora, nebo Jiřího, mistra ševcovského cechu. Z Vítových pravnoučat nevěsta Maria Kunešová (*1696) posílila sňatkem v roce 1720 i trnkovskou rodovou linii s dnešním pokračováním v Austrálii. Další rodinný strom, který pak rozkvetl, zasadil mlynář jménem Ambrož Kuneš, zapisovaný v matrice jako "molitoris in mola vulgo Suchomel sub Wodicz".

Pod Vodicí drželi jeden starý zvyk. Před Vánoci po setmění nikomu neotevírali, pamětlivi dávné zkazky o volarském mlýně. Tam jednou v noci o Svaté Barboře vyšel stárek k náhonu. Od mlýnského kola uslyšel podivný křik a halas. Viděl, jak na louce pod mlýnem tančí a skáčou čarodějnice. Házely při tom po sobě celými hroudami másla, jako když se děti koulují. To stárka namíchlo - taková vzácnost, a ty baby ohavné s máslem nešetří a maří je! Zařval na ně a pěkně jim vynadal. Jen co za sebou zavřel, už slyšel krupobití ran, až se vrátka třásla. Ale vyhlédl až ráno, když se rozednilo. Dvířka byla samý kravinec. Takhle se mu čarodějnice pomstily za to, že je vyrušil v zábavě.

Mlynář Ambrož Kuneš byl ženatý dvakrát, zemřel roku 1715. O mlýnu Suchomelu se píše, že byl o jednom kole a jedné stoupě na nestálé vodě. Vodičtí Kunešové však byli ustáleni dobře a hodně se spříznili s rodinami Rožboudů. Vystopovat třetí pokrevní linii Kunešů v Třešňovém Újezdci je obtížnější, protože během 17. století se do rodu přičlenili Řehoř Melm a Vojtěch Šlecl. S kunešovskými grunty tenkrát ihned převzali i příjmení Kuneš, které pak dědilo i jejich potomstvo.

Se jménem Kuneš se setkáváme v českých písemnostech už v roce 1394 - vladyka Kuneš z Mnichova Hradiště, r. 1401 - řemeslník Cunesch a 1469 měšťan Kuneš, oba v Praze. Třetí nejčastější příjmení Lhenicka - Kuneš, Kunešová - pochází ze jména Konrád, a to zase ze staroněmeckého tvaru Kuonrat = smělý rádce. Konrád úředně patří do skupiny německých křestních jmen, z nichž v češích vznikala příjmení, jako např. Baldwin = Balbín, Marchard = Machart, Wenzel = Vencl a Fencl, Ulrich = Ulrych a Voldřich, Dietrich = Ditrych, Dytrych a další. Ze jména se odvozují česká příjmení Kondrát, Kundrát, Kuneš, Kunáš, Kunc, Kuncíř, Kunt, Kuntl, Kincl a Kyncl. Jméno Konrád (svátek 26. 11.) nosilo mnoho příslušníků rodu Přemyslovců, třeba moravský kníže Konrád Ota (1136/40 - 1191, syn Konráda II.), pod jehož vládou se v létě 1189 spojily Čechy s Moravou. On sám se také pokusil vytvořit první psaný zemský zákoník, zvaný Statuta Konrádova. Čtení všech starých textů je ovšem práce pro detektiva. Že byste o jednom věděli? No jo, Konrád v italštině je přece Corrado ...